

ת"פ 54895/09/16 - מדינת ישראל נגד נביל שעאבנה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 54895-09-16 מדינת ישראל נ' שעאבנה (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ מדינת ישראל
נגד	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
המאשימה	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1973, הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירה של סיוע לניסיון שוד, עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 בצירוף סעיפים 25, 29 ו-31 לחוק. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם קשר קשר עם שניים אחרים לבצע עבירה של גניבת רכוש תוך שהביאו בחשבון אפשרות של שימוש באליומות. במסגרת הקשר, עובד סופרמרקט שבו עבד גם הנאשם אסף את הנאשם והשניים האחרים ממחסום קלנדיה אל חניון המשלוחים של הסופרמרקט. הנאשם לקח מהמקום ארגז ובקבוקי מים לצורך הסוואת כוונת השוד. הנאשם ואחד השותפים יצאו לדירת המתלוננים ברחוב עובדיה 22 ירושלים, כאשר הם נושאים את בקבוק המים וארגז המשלוחים. אחד השותפים ניגש לדירה ואילו הנאשם חזר לרכב והורה לשותף השני להצטרף אל השותף הראשון סמוך לדירה. שני השותפים האחרים דפקו בדלת דירת המתלוננים, וכשהדלת נפתחה נכנסו לדירה, כשאחד מהם מפיל את המתלוננת וסותם את פיה בידו, והשני נכנס לחדר השינה לחפש רכוש בארון. בשלב זה התעורר המתלונן שהיה בדירה, והשותפים שהבחינו בו נמלטו מהדירה לרכב שהמתין במקום, ונסעו.

2. ב"כ המאשימה תיארה בטעוניה לעונש את נסיבות העבירה, את נטרולת של המתלוננת והפלתה לרצפה, ואת הבהלה והחשש שליוו את המתלוננים. כאשר לחלקו של הנאשם בעבירה ציינה כי הנאשם הוא שהביא את שני השותפים האחרים לבניין, צייד אותם בארגז משלוח כאמתלה לכניסה לדירה והמתין להם בחוץ. ב"כ המאשימה הדגישה כי העבירה בוצעה בשעה 7:30 בבוקר, שבה הדיירים אמורים היו להימצא בדירה, והדבר מצביע על תעוזה וצפיה לכך שהאירוע יתפתח לכלל אלימות. זאת בנוסף לתחכום ולתכנון מראש של האירוע.

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים המוגנים הם הביטחון האישי ותחושת הביטחון של המתלוננים, במיוחד בביתם שלהם, וכן תחושת הביטחון של כלל הציבור. לטענתה מתחם הענישה נע בין עשרה לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל. במקרה זה הנאשם הודה וחסך זמן, אין לו עבר פלילי, ומאידך לאירוע קדם תכנון מוקדם. לאור

זאת העונש ההולם הוא בתחתית מתחם הענישה, וכולל מלבד מאסר בפועל גם מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

3. ב"כ הנאשם הדגישה את העובדה שעל אף מעורבותו, הנאשם לא נכנס לדירת המתלוננים ולא נכח בה. היא הוסיפה כי תכניתם של הנאשם והאחרים היתה שהכניסה לבית תעשה בצורה טבעית, בכך שמישהו יפתח את הדלת, וכי גם באירוע שהתפתח רמת האלימות לא היתה גבוהה והתבטאה בסתימת פיה של האישה והנחתה על הרצפה. עוד טענה ב"כ הנאשם כי למשמע רעשים שהעידו על כך שהדייר בדירה התעורר המעורבים ברחו מהדירה, ולא ניסו להתגבר על התנגדותו, כך שניתן היה להניא אותם מתכניתם בקלות. היא טענה כי המעשה מצוי בתחתית סולם החומרה של עבירות השוד, וכי יש להתחשב בכך שמדובר בעבירות סיוע שענשה הוא מחצית מהעונש על שוד. ב"כ הנאשם התייחסה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו אב לחמישה ילדים, תושב שטחים שקיבל רשיון לעבודה בישראל, אולם בעקבות העבירה צפוי רשיונו להישלל. היא הפנתה לפסיקה בעבירות שוד, וביקשה להסתפק בתקופה של כחמישה חודשים בה מצוי הנאשם במעצר.

הנאשם עצמו ביקש לרחם עליו, כאב לחמישה ילדים שמעולם לא עבר עבירה בעבר.

4. העבירה של שוד פוגעת בשלומם ושלמות גופו של הקרבן, ואף ברכושו. בנוסף נפגעת תחושת הביטחון של קרבת האירוע הספציפי ושל כלל הציבור.

במקרה הנדון מדובר בעבירה שבוצעה בצוותא, לאחר תכנון, היערכות והצטיידות מראש, בתוך ביתם של המתלוננים. העבירה בוצעה בשעות הבוקר, בהן צפוי היה שהמתלוננים ישהו בביתם, והדבר מצביע על תעוזה רבה ועל נכונות לבצע את העבירה גם תוך שימוש באלימות, כפי שאכן ארע. אמנם האלימות שהופעלה בפועל לא היתה חמורה במיוחד, והמבצעים נסוגו כאשר נוכחו לדעת שבבית נמצא אדם נוסף, אולם עובדות אלו לא היו מובטחות, ובתכנון אירוע כזה כאשר דיירי הבית נמצאים בבית, קיים סיכון של הידרדרות לאלימות חמורה ולפגיעה ממשית במתלוננים.

מבחינת חלקו של הנאשם שבפני, הנאשם היה מעורב בתכנון והנחיית המעורבים הנוספים. עם זאת, בסופו של דבר עבירת השוד לא הושלמה והנאשם לא נטל חלק בביצוע העיקרי שלה, כך שמדובר בעבירה של סיוע לניסיון בלבד.

5. באשר לפסיקה הנוהגת, עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים (שחלקם לא היו רלוונטיים) ובפסיקה נוספת, ואני מפנה בין היתר לפסקי דין אלו:

ע"פ 3477/09, **מדינת ישראל נ' אלעוז חדר**, המערער הורשע בנסיון לשוד בחבורה, נדון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות ובית המשפט העליון לא התערב בגזר הדין.

ת"פ (מחוזי י-ם) 17798-03-14, **מדינת ישראל נגד מאור דישראלי**, הנאשם הורשע בניסיון שוד בנסיבות מחמירות של חנות, תוך שימוש בסכין ובחפץ שנחזה להיות אקדח. נקבע מתחם שבין שישה לארבעים חודשי מאסר, והנאשם נדון לתשעה חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 61009-10-15, **מדינת ישראל נ' בשאר סוואפטה**, הנאשם הורשע בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, בכך שליווה את המתלוננת והוביל אותה למקום מבודד, חסם את פיה באמצעות ידו, אחז

בידה ודרש את כספה, איים עליה במברג והיא מסרה לו את כספה. הנאשם, שלחובתו הרשעות קודמות, נדון לחמישים וארבעה חודשי מאסר בפועל.

אני סבורה שמתחם הענישה נע בין שמונה לארבעה עשר חודשי מאסר בפועל.

6. באשר לעונש ההולם במקרה זה, הנאשם אב לחמישה ילדים, ללא הרשעות קודמות על אף שגילו אינו צעיר במיוחד. הוא הודה במיוחס לו, חסך זמן ונטל אחריות. המעשים שבוצעו לא גרמו נזק גופני ממשי למתלוננת, ומאחר שהעבירה לא הושלמה לא נגרם גם נזק כספי.

מאידך, מדובר בעבירה חמורה שהנאשם נטל בה חלק מהותי, אשר כללה פגיעה כלשהי במתלוננת, בנוסף לבהלה ולהשפעה הנפשית של האירוע.

7. לאור האמור אני דנה את הנאשם לעונשים אלו:

1. מאסר בפועל למשך עשרה חודשים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה.
2. מאסר על תנאי לארבעה חודשים למשך שלוש שנים על כל עבירת אלימות שהיא פשע.
3. פיצוי למתלוננים בסך 5,000 ₪ שישולם תוך 60 יום מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ז, 03 מאי 2017, בנוכחות הצדדים.